

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai LESD 67. panta 2. punktam, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 9. marta Regulas (ES) 2016/399 par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) ⁽¹⁾, 22. un 23. pantam ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram autobusa pārvadājumu uzņēmumiem maršrutu satiksmē, šķērsojot Šengenas iekšējo robežu, gala rezultātā ir noteikts pienākums pārbaudīt savu pasažieru robežšķērsošanas dokumentus pirms iekšējās robežas šķērsošanas, lai novērstu ārvalstnieku bez pases un uzturēšanās atļaujas pārvadājumus Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā?

It īpaši:

- a) Vai tāds vispārējs likumā paredzēts vai konkrētiem pārvadātājiem adresēts administratīvs pienākums nepārvadāt valsts teritorijā ārvalstniekus bez nepieciešamās pases vai uzturēšanās atļaujas, kas var tikt izpildīts, tikai pārvadātājiem pārbaudot visu pasažieru robežšķērsošanas dokumentus pirms iekšējās robežas šķērsošanas, ir personu pārbaude pie iekšējām robežām Šengenas Robežu kodeksa 22. panta izpratnē, precīzāk, vai tas ir līdzvērtīgs šādi pārbaudei?
- b) Vai 1. punktā minēto pienākumu noteikšana ir jāvērtē, ņemot vērā Šengenas Robežu kodeksa 23. panta a) punktu, lai gan pārvadātāji neīsteno "policijas pilnvaras" šīs tiesību normas izpratnē un, valstij nosakot pienākumu veikt pārbaudes, tiem arī formāli netiek piešķirtas tiesības īstenot valsts varas pilnvaras?
- c) Ja uz 1.b) jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai no pārvadātājiem pieprasītās pārbaudes, ņemot vērā Šengenas Robežu kodeksa 23. panta a) punkta otrajā teikumā paredzētos kritērijus, ir uzskatāmas par nepieļaujamu pasākumu, kas iedarbības ziņā ir līdzvērtīgs robežpārbaudēm?
- d) Vai 1. punktā minēto pienākumu noteikšana, ciktāl tie attiecas uz autobusa pārvadājumu uzņēmumiem maršrutu satiksmē, ir jāvērtē, ņemot vērā Šengenas Robežu kodeksa 23. panta b) punktu, atbilstoši kuram robežkontroles neesamība pie iekšējām robežām neietekmē pārvadātāju pilnvaras veikt personu drošības pārbaudes ostās un lidostās? Vai no minētā izriet pārbaūžu nepieļaujamība pirmā jautājuma izpratnē arī ārpus ostām un lidostām, ja tās nav drošības pārbaudes un ja tās neveic arī personām, kas ceļo pa dalībvalsts teritoriju?
- 2) Vai atbilstoši Šengenas Robežu kodeksa 22. un 23. pantam ir pieļaujamas valsts tiesību normas, saskaņā ar kurām pienākuma izpildīšanas nolūkā attiecībā uz autobusa pārvadājumu uzņēmumu var tikt pieņemts lēmums par aizliegumu un izteikts brīdinājums par soda maksājuma piemērošanu, ja pārbaūžu neveikšanas dēļ Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā ir tikusi pārvadāti arī ārvalstnieki bez pases un uzturēšanās atļaujas?

⁽¹⁾ OV L 77, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 9. augustā iesniedza *Finanzgericht Köln* (Vācija) – *Frank Montag/Finanzamt Köln-Mitte*

(Lieta C-480/17)

(2017/C 382/39)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Frank Montag*

Atbildētāja: *Finanzamt Köln-Mitte*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 49. pants saistībā ar tā 54. pantu pieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru nodokļa maksātāja nerezidenta obligātās iemaksas aroda pensiju shēmā (kuras pamatojas uz viņa līdzdalību dalībvalsts advokātu kolēģijā, un šī līdzdalība saskaņā ar aroda tiesību aktiem ir obligāta, lai viņš varētu praktizēt vairākās dalībvalstīs), nesamazina ienākumus ierobežota nodokļa maksāšanas pienākuma gadījumā, bet nodokļa maksātājiem rezidentiem, kuriem ir neierobežots nodokļa maksāšanas pienākums, tiek piešķirts saskaņā ar valsts tiesībām ierobežota apjoma atskaitījums no ienākumiem?
- 2) Vai LESD 49. pants saistībā ar tā 54. pantu nepieļauj pirmajā jautājumā raksturoto tiesisko regulējumu, ja nodokļa maksātājs papildus savām obligātajām iemaksām veic citas – brīvprātīgas – papildu iemaksas aroda pensiju shēmai un dalībvalsts par to summu nesamazina ienākumus, lai gan vēlāk izmaksājamās pensijas šajā dalībvalstī saskaņā ar valsts tiesībām, iespējams, tiks apliktas ar nodokli arī saistībā ar ierobežotu nodokļa maksāšanas pienākumu?
- 3) Vai LESD 49. pants saistībā ar tā 54. pantu nepieļauj pirmajā jautājumā raksturoto tiesisko regulējumu, ja nodokļa maksātājs neatkarīgi no savas advokāta licences un iemaksām aroda pensiju shēmā veic iemaksas saskaņā ar brīvprātīgi noslēgtu privātās pensiju apdrošināšanas līgumu un dalībvalsts par to summu nesamazina ienākumu, lai gan vēlāk izmaksājamās pensijas šajā dalībvalstī saskaņā ar valsts tiesībām, iespējams, tiks apliktas ar nodokli arī ierobežota nodokļa maksāšanas pienākuma gadījumā?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 22. augustā iesniedza *Amtsgericht Köln* (Vācija) – administratīvā pārkāpuma procedūra pret *Josef Baumgartner*

(Lieta C-513/17)

(2017/C 382/40)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Köln

Pamatlietas puses

Josef Baumgartner

Citi lietas dalībnieki: Bundesamt für Güterverkehr, Staatsanwaltschaft Köln

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas (EK) Nr. 561/2006⁽¹⁾ 19. panta 2. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmumam vai uzņēmuma vadītājam atbilstoši OWiG [Administratīvo pārkāpumu kodeksa] 30., 9. un 130. pantam par administratīvo pārkāpumu, kas ir izdarīts uzņēmuma juridiskās adreses atrašanās vietā, sodu var piemērot tikai dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas uzņēmuma juridiskā adrese? Vai arī citas dalībvalstis var piemērot sodu par administratīvo pārkāpumu, ja tas ir ticis konstatēts to teritorijā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regula (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV L 102, 1. lpp.).